

Diocesane Retraite: Gelukkig die...

Over de zaligsprekingen van Jezus en Franciscus. Een tegendraadse benadering voor hen die op zoek zijn naar geluk. In de Bergrede prijst Jezus de armen, de treurenden, de hongerenden en dorstigen zalig. Maar ook de zachtmoedigen, de barmhartigen, de vreedstichters en de vervolgd. In zijn Wijsheidsspreuken pakt Franciscus van Assisi deze draad weer op: 'Gelukkig wie niets voor zichzelf achterhoudt, wie vredelievend is, zuiver van hart en arm van geest; gelukkig wie zich niet verheft, zijn naaste in zijn broosheid draagt, wie er altijd naar verlangt onder de voeten van anderen te staan.' Zij vinden, aldus Franciscus, de ware vreugde, omdat zij niet kwaad worden en hun geduld weten te bewaren bij tegenslagen en teleurstellingen. In de wereld van alledag worden de mensen die veel weten, die zich aan welvaart laven, die zich gepantserd hebben, gelukkige mensen genoemd. Jezus en Franciscus zetten dit denkbeeld ondersteboven. Ten dele rusten de zaligsprekingen op Esseens erfgoed, maar ook vinden we er sporen van terug bij de profeten en in de psalmen. Jezus en Franciscus leven vanuit de paradox, waarin niet de groten der aarde, maar de kleinen gelukkig geprezen worden. Het is de levenskunst van de glimlach. Voor veel mensen is glimlachen moeilijk geworden. Hun gelaat is verhard, de honderden kleine spieren zijn verstijfd. De Benedictijnse monnik Benoît Standaert schrijft: 'Om te glimlachen moet je een loopje kunnen nemen met je gebruikelijke ernst, en hij citeert daarbij een Chinees gezegde: 'Als je om jezelf kunt lachen, zul je je hele leven plezier hebben.'

Begeleiding: Peter Vermaat

Datum: vrijdag 4 november – zondag 6 november 2022

Plaats: Klooster Thuine, Duitsland

Tijd: Aankomst vrijdag: 20.00 uur - vertrek zondag: 16.00 uur

Opgave: vóór 17 oktober 2022 bij het Bisdom Groningen-Leeuwarden,
e-mail: l.winter@bisdomgl.nl tel. 050 – 4065888.